

X329 MPH

Gyűlöletvonal

Előzmény: Népszava, 1998.06.09.E.I.: Szélsőségesnek mond a fáma

„Erkölcsei lepratelepre kell zárni a demokrácia ellenségeit”

A mai magyar psziché inerciájára jellemző, ahogyan a mai állapotot vetíti előre változatlanágában, akár az örökkévalóságig a „ha ma szép idő van, holnap is az lesz” analógiájára: még a leganalitikusabb Fidesz-közeli politológusok is MSZP-győzelmet jósoltak egy nappal a választások előtt – nem is szólva a korábbi koalícióhoz közel álló politológusokról. Emlékszünk még a négy éve alatti hangulatra: „ezek kirobbanthatatlanok”, „nyakunkon maradnak vagy harminc évig”. Mindazok, akik egy cikluson át jósolták a korábbi koalíció változtathatatlanágát és bebetonozottságát, május 24 óta a Fidesz-kormányzás állandóságában hisznek hasonló sziklaszilárdsággal.

LOVAS ISTVÁN

Jobbat tenne azonban az óvatosság. Nem lehetetlen ugyanis, hogy a magyar jobboldal politikai jövője szempontjából július utolsó napján a legkellemetlenebb hírt jelentette be az amerikai kormány: a második negyedévben az USA GDP-je csak 1,4 százalékot növekedett. Ez pedig – emlékeztessünk – hatalmas esés az első negyedév 5,5 százalékos növekedéséhez képest. Márpedig, ha az amerikai gazdaság leáll, amihez hozzájárul a mostanra reménytelennek látszó japán gazdasági recesszió, a hanyatlás hamarosan elérheti Európát is. Hogy ez mit jelenthet Magyarországra nézve, ahol a lakosság bizonyítottan vevő a legrosszabb populizmusra és a legdestruktívabb szélsőségekre (ezt bizonyították az MSZP-re és az SZDSZ-re leadott szavazatok aránya 1994-ben), talán nem kell ecsetelni. Ez persze csak egy lehetséges forgatókönyv, de nem okos dolog kizárni. És a véletlenekről még nem is beszéltünk. Ha a szabad világ vezető hatalmának első számú embere egy rejtélyes okokból megőrzött estélyi ruhán esett spermafoltba belebukhat, akkor itt is fel kell készülni néhány kiszámíthatatlan eseményre. Vagyis fel kell készülni a jobboldal esetleges vereségére, egy újabb hosszú télre, de most, elmentében az 1990–94 közötti időszak ostoba tétlenségével, az intézmények kiépítésével nem szabad várni. (Ezt a kiépítést nem feltétlenül úgy kell kezdeni, ahogy eddig: a választásokat követően egy 200 millió forinttal gazdálkodó filmkuratórium elnökségét, hála az ORTT fideszes tagja szavazatának is, az SZDSZ kaparintotta meg.) Ha pedig a vereség nem következik be, anélkül jobb az intézményeknek és az ország valódi felemelkedésének.

A kormány erőteljes és energikus intézkedéseit hatalmas rokonszenv kíséri, ami

azt bizonyítja – és ezt az akkori Pesti Hírlap szinte naponta javasolta az *Antall*-kormánynak, mindhiába – a keménykezdű rendcsinálás, a törvényesség és a korrupció kiirtásának igyekezete jól rezonál a választók akaratával.

A negatív hírek is igen kellemesek. Az SZDSZ népszerűsége 2 százalékon áll. „A demokratáknak – amíg többségben vannak – arra kell törekedniük, hogy erkölcsi lepratelepre zárják a demokrácia ellenségeit”, írta *Eörsi István*, az SZDSZ OT tagja a Népszava június 9-i számában. Most éppen ez történik. Igazán jóleső érzés látni, ahogyan az önmaguk gyűlöletéből készült vagonokba zárt társaság a politikai megsemmisülés és az erkölcsi lepratelep felé zötykölődik. Az állomásokon egykedvű vasutasok nézik, amint a szerelvény megállás nélkül halad tovább – a peronon várakozók közül csupán néhányan vélik felismerni az ablakokhoz tapadó *Kis János*, *Bauer Tamás*, *Révész Sándor*, *Tamás Gáspár* és a két *Eörsi* eltorzult, levegőt és figyelmet követelő hangját és *Kornis* ütemesen feltörő sikolyait. A gyűlölet vonata azután „elhúzza a faszba”, ahogyan lapjuk, a Magyar Narancs búcsúztatta az 1994-ig uralkodó kormányt, és a vágányok mellett állók évek óta éhesen iskolába induló kisgyermekükre gondolnak, akiknek szeptember 1-jétől oly sokat jelent majd a beinduló iskolatej-akció.

A tejakciót *Torgyán József*, a „lárvadiktátor” (Élet és Irodalom, 1991. július 26) indítja be kísérleti jelleggel, Szabolcsban. Az *Antall*-időkben a Művelődési Minisztérium, majd a Postabank és most a *Soros* támogatta hetilapnak csak *Torgyán* iránti szimpátiája változatlan. Május 1-jén így emlékezett meg arról az emberről, aki a parasztoknak pénzt adott búzájukért és a tömeges gyermekéhiúséget okozó koalíció

azok valószínűleg

is on SZDSZ

után most tejet ad: „egy kisgazda lakó Torgyánt fingik imára kulcsolt kezekkel”.

Az SZDSZ-t most még az ág is húzza. Távozik patrónájuk, *Susan Elbow*, a budapesti amerikai nagykövetség liberális körökben oly népszerű sajtóattaséja, akinek búcsúpartiján pontosan azok jelentek meg, akik négy éven keresztül oly sokat köszönhettek neki. Emlékeztessünk néhány mondat erejéig arra az interjúra, amit lapunknak adott nem sokkal megérkezése után, 1995 májusában: „Sokat hallottam az Egyenleg-programról és elbocsátásukról. Most viszont úgy tűnik nekem, hogy a televízió igen kiegyensúlyozott képet jelenít meg. Személyes tapasztalatomról beszélhetek, mert minden este nézem a híreket. Egyszer még mondtam is Betlen Jánosnak, hogy, jó ég, elképesztő, mennyi időt biztosít minden este az ellenzéki szónokoknak, noha nekem nem tűnik úgy, hogy mindaz, amit mondanak, hírnek tekinthető. A Híradó most megváltozott, és nem nyitnak minden este az aznapi parlamenti vitával, úgyhogy nem látjuk minden nap az ellenzéki vezetőket.”

A nagykövetségtől származó információink szerint *Tufo* nagykövet a végre távozó sajtóattasé számlájára írja a mostani választások nyomán tett és szinte azonnal megbánt kijelentését, miszerint egy nagykoalíció hasznos lenne az országnak. *Tufo* nagykövet azóta láthatóan mindent megtesz, hogy feledtesse elődje, *Blinken* hatásaiban felmérhetetlen károkat okozó négy évét: *Orbán Viktorral* taszári látogatásukkor a miniszterelnöknek megmutatta az amerikai hadsereg szupertitkos *Ragadozó* repülőgépet is.

Az SZDSZ legkedvesebb városa, New York sem a régi. Nemcsak a graffitik tűnnek el a falakról és a metrókocsikról, nemcsak a betört ablakot nem tűrik el, hanem az elmúlt hetekben elkezdtek a szexbaltok és peepshowk azonnali felszámolását is Manhattanben, ami a körülöttük kialakult mocskos infrastruktúra likvidálását is jelenti. Az eddig oly liberálisnak ismert New York polgárai pedig várhatóan harmadszorra is megválasztják majd a kemény, konzervatív kézzel kormányzó *Giuliani* főpolgármestert. Remélni lehet, hogy a liberális Pest is veszi a lapot és a főváros első számú polgára megérdemelt pihenőjét élvezheti Budakeszin. Ettől azonban még nem lesz teljesen tiszta a terep: a külföldi magyar intézetek megmaradt SZDSZ-es vezetőit és a követségekre 1998 májusa előtt sebtében kinevezett SZDSZ-es kulturális attasékat még menet közben fel kell hajítani a vonatra, mielőtt az céljához érkezne. ■